

gelse har afgivet en længere Erklæring. Jeg tillader mig at nævne den, fordi den omhandler mange Forhold, som der, for saa vidt Lovforslaget kommer til Udvalgsbehandling, maaske kunde være Grund til at tale om i Udvalget. Fællesorganisationen besværer sig navnlig over, at Loven af 1920 synes den uklar. Den nævner bl. a., at for saa vidt en Indlemmelse skal ske efter § 5 i Loven af 1920, er det uklart, hvornaar den omhandlede Kommission skal træde i Virksomhed. Der er navnlig et Punkt, den finder uheldigt; det vedrører Erstatnings-spørgsmaalet. Jeg maa ogsaa sige, at saa snart der er Tale om at knytte Erstatning til en Foranstaltning, om hvis Foretagelse der skal stemmes, medfører dette let Vanskeligheder, idet det kan faa Indflydelse paa Afstemningens Resultat. Det er noget, der efter min Mening saa vidt muligt bør undgaas. Endelig har man spurgt Amtsrådsforeningens Bestyrelse, og den har taget Afstand fra Ændringen af § 2, medens den undlod at svare paa Spørgsmaalet om den Ændring af § 6, hvorom der her foreligger Forslag. I øvrigt har Bestyrelsen tilføjet en Udtalelse om, at den finder det ganske urimeligt, at Amtskommunerne i Fremtiden afholder Vedligeholdelsesudgifterne for de Landevejsstrækninger, som hører under Indlemmelsesdistriktet. Denne Opfattelse giver jeg min fulde Tilslutning, for jeg ved af Erfaring, at Interesse modsætningen i dette Forhold ret ofte er stærkt fremtrædende, hvilket ikke er til Gavn for nogen af Parterne, hverken Amtskommunerne eller Byerne. Forholdet er jo dog det, at en Landevejsstrækning, der gaar gennem et indlemmet Distrikt, altid straks efter Indlemmelsen faar Karakter af Gade. Landevejskarakteren forsvinder, fordi der, det siger sig selv, i et saadant Distrikt er tætte og store Bebyggelser. Disse Landeveje vil altsaa straks faa Gaden Karakter og blive et Led i Gadenettet. Deraf følger, at hvis man i Fremtiden skal forhandle om Vedligeholdelsen, ja, maaske ikke en Gang skal forhandle derom, men betragter Vejen som et almindeligt Stykke Amtslandevej, saa vil Interesserne være ganske forskellige med Hensyn til, hvornaar Vedligeholdesspørgsmaalet med Rette rejses, eller hvornaar der skal foretages Grundforbedring af et saadant Stykke Vej. Det forekommer mig derfor at være rimeligt, hvis der skal foretages en Revision af andre Paragraffer i Loven

af 1920, saa at tage dette Spørgsmaal med, saaledes at det ligger i faste Former, eventuelt saaledes, at det ogsaa afgøres, hvorledes Ordningen skal være i økonomisk Henseende.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Sagen, men henstiller, at de fremsatte Betragtninger gøres til Genstand for Forhandling i det Udvalg, som formentlig vil blive nedsat. I øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne tilsige Lovforslaget en velvillig Behandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker de tre Partiers Ordførere for den Velvillie, hvormed de har modtaget det foreliggende Lovforslag. Socialdemokratiets Ordfører bebudede jo derimod afgjort Modstand fra socialdemokratisk Side mod Fremme af Forslaget, og det ærede Medlem begyndte med at begrunde sit Partis Stilling dermed, at det foreliggende Lovforslag var et konservativt Forslag. Nu er det jo saa, at det ogsaa kan ske, at et Forslag, som har Rod i en konservativ Betragtning, kan være godt. Der kan dog undertiden ogsaa fra Nazareth komme noget, som er værdifuldt, saa det ærede Medlem bør ikke begynde med at tage Afstand med den Motivering, at dette Forslag har konservativ Oprindelse. Men det er vel heller ikke andet end en Taleblomst, det ærede Medlem har tilegnet sig fra visse Kredse, der mener, at Til lægsordet konservativ altid virker mistænkeliggørende. Hvis det ærede Medlem vil sammenligne det Lovforslag, som her foreligger, med det fra konservativ Side for nogen Tid siden i Folketinget privat indbragte Lovforslag, vil det ærede Medlem ikke finde noget Træk, som er fælles for dem, ud over dette, at man i begge Tilfælde tilstræber at hindre, at en Landkommune eller et Afsnit, et Distrikt af en Landkommune, i hvilken man er kommet himmelhøjt op med Skatterne paa Grund af disse eller hine Forhold, skal kunne kræve Indlemmelse i en Købstad med det Formaal at opnaa en øjeblikkelig Skattelettelse, som den og dens Skatteydere maaske i Virkeligheden ikke har noget rimeligt Krav paa. Baade det her foreliggende og det tidligere i Folketinget fremsatte Lovforslag har det Formaal at virke bremsende i saa Henseende, og for saa vidt kan man jo sige, at begge disse Forslag vil virke konservativt, det vil sige vil bevirke, at man ikke for en øjeblikkelig Vindings Skyld kan kræve sig ind-